Р Е Ш Е Н И Е
№ 2984

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 39 състав,** в публично заседание на 16.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **350** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на М. Г. В. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-112 от 16.07.2013г. на Началник на РДНСК-Югозападен район с която се оставя в сила отказ от 29.03.2013г издаден от Главния архитект на район „С.” за строеж „Надстройка на съществуваща жилищна сграда“ на [улица] , район С.- СО.

Твърди материална незаконосъобразност на обжалвания акт, немотивираност, несъответствие с фактическата обстановка и допуснати процесуални нарушения. Счита, че няма как отказ за узаконяване да е издаден на 24.09.2004г и от същата дата да има издаден друг акт постановен по повод обжалване на този отказ. Не ставало ясно също на основание какъв акт и на каква процедура е издадена процесната заповед. Моли да се отмени заповедта. Претендира разноски.

Ответникът Началник на РДНСК Югозападен район чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна по съображения, че процесният строеж вече е заявен за узаконяване.

Заинтересованата страна Гл. архитект на СО, р-н "С." не взема становище по оспорването.

Представител на Софийска градска прокуратура не взема становище по жалбата.

Административен съд, С. град, след като прецени поотделно и в

съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № АГ 94-М-140 / 23.12.2003г – л. 17 от делото е поискано допускане за започване процедура по узаконяване на таванско жилище находящо се в [населено място], [улица] по реда на § 184 ал.1 и ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ бр. 65/ 2003г).

По повод постъпилото заявление Главният архитект на СО, район С. е издал отказ за узаконяване изх. № АГ 94-М-140/03/29.04.2004г . – л.16 от делото по съображения, че е налице влязло в сила съдебно решение с което се отхвърля жалба на М. Х. срещу Заповед № РД 16-14 от 6.07.1992г на Кметския наместник в ТОА „С.“ с която се нарежда премахване на надстройката на жилищната сграда на [улица].

Така постановения отказ изх. № АГ 94-М-140/03/29.04.2004г издаден от Главния архитект на СО, район С. е оставен в сила със Заповед № РД 04-169 от 24.09.2004г.- л.14 от делото.

Със заявление от 5.03.2013г . –л. 8 от делото жалбоподателката е поискала на осн. §127 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ (обн. ДВ бр.82 от 2012г в сила от 26.11.2012г) да бъде узаконен процесния строеж- надстройка на жилищната сграда на [улица].

Във връзка с подаденото заявление от 5.03.2013г е постановен на 29.03.2013г от Главния архитект на СО, район С. на осн § 127 ал.5 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ отказ за нова процедура по узаконяване на обект „Надстройка на съществуваща жилищна сграда“ на [улица] по съображения, че не са представени нови факти и обстоятелства които да обуславят нова процедура по узаконяване различна от предишна завършила с отказ № АГ 94-М-140/03/29.04.2004г.- л. 10 от делото.

Срещу отказа от 29.03.2013г е депозирана жалба от 24.04.2013г – л.7 от делото по която Началника на РДНСК –ЮЗ е постановил оспорения в настоящото производство акт- Заповед № ДК-10-ЮЗР-112 от 16.07.2013г.

С оглед установената фактическа обстановка, и след като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност по чл.146 АПК, съдът намира следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - началникът на РДНСК- ЮЗ, който по аргумент от чл. 216, ал. 6 от ЗУТ във вр. с § 127, ал. 11 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ /ДВ, бр. 82 от 2012 г./ е оправомощен по силата на закона да се произнася по жалби срещу актове за узаконяване, както и срещу откази по ал.5 на § 127. Предвид посочените в заповедта фактически и правни основания за издаването ѝ могат да се установят юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него публично субективно право. Изискуемите за акта реквизити ясно са обективирани в заповедта, с оглед на което съдът намира, че по аргумент от чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма. При издаване на административния акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна на това основание.

Жалбоподателката като собственик на таванско жилище (надстройка на съществуваща жилищна сграда) находящо се на [улица] съгласно нот.акт № 200, том I, рег. № 3063, дело 190 от 2011г е заинтересовано лице по см. на чл.149 ал.2 т.1 ЗУТ, тоест притежава активна процесуална легитимация да оспорва отказа от 29.03.2013г за

провеждане нова процедура по узаконяване на процесния строеж. Заявлението за узаконяване от 5.03.2013г., както и жалбата срещу отказа за узаконяване изхождат от заинтересувано по смисъла на ЗУТ лице - собственик на процесния обект.

Релевантната в конкретния казус разпоредбата на § 127, ал. 2 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ /в сила от 26.11.2012 г. / предвижда строежи по § 184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ /ДВ, бр. 65 от 2003 г./, незаявени за узаконяване до влизане в сила на този закон, да могат да бъдат узаконени по искане на собственика, ако са били допустими по разпоредбите, който са действали по времето, когато са извършени или по действащите разпоредби съгласно този закон. В случая - главният архитект на район С. е постановил отказ за нова процедура по узаконяване на обект „Надстройка на съществуваща жилищна сграда“ на [улица] по съображения, че не са представени нови факти и обстоятелства които да обуславят нова процедура по узаконяване различна от предишна завършила с отказ № АГ 94-М-140/03/29.04.2004г.- л. 10 от делото. Началникът на РДНСК ЮЗ е потвърдил отказа с мотиви, че процесния строеж вече е заявяван за узаконяване по предходно искане от 23.12.2003г. Посоченото и от двата органа фактическо основание за постановяване на актовете е , че строежът вече е бил заявяван за узаконяване със заявление от 23.12.2003г (л.17 от делото), процедурата по което е завършила със Заповед № РД 04-169 от 24.09.2004г.- л.14 от делото с която е оставен в сила отказа за узаконяване от 29.04.2004г на главния архитект на район С.. В тази връзка неоснователни са наведените в жалбата доводи, че отказа за узаконяване е издаден на 24.09.2004г и от същата дата има издаден друг акт постановен по повод обжалване на този отказ. Видно е, че отказа за узаконяване е от 29.04.2004г, а заповедта с която е оставен в сила е от 24.09.2004г, тоест близо пет месеца след това. Тези фактически констатации послужили като основание за издаване на оспорения акт са отразени коректно в последния. На узаконяване на основание § 127, ал. 2 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ подлежат само и единствено строежи по § 184, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ /ДВ, бр. 65 от 2003 г./, които не са заявени за узаконяване до влизането в сила на този закон. По делото са налице доказателства, че процесния строеж – надстройка на съществуваща жилищна сграда е заявяван за узаконяване по § 184 от ПЗР на ЗУТ със заявление от 23.12.2003г .- л.17 от делото. Този факт сам по себе си е достатъчен да бъде отказана процедура по узаконяване по реда на § 127 ал.2 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ. Ирелевантно в случая е дали заповедта № РД 04-169 от 24.09.2004г.- л.14 от делото с която се оставя в сила отказ за узаконяване изх. № АГ 94-М-140/03/29.04.2004г издаден от Главния архитект на СО, район С. е влязла в сила. Последното по арг. от ал.15 на § 127 е относимо единствено към производството по премахване на незаконни строежи по чл.225 от ЗУТ. Производството по премахване незаконен строеж е самостоятелно и независимо от производство по узаконяване на строеж, касае се за две отделни и самостоятелни административни производства с различен предмет. Разпоредбата на § 127, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ е материалноправна, предвиждаща възможност за узаконяване при наличието на визираните в нея предпоставки между които и липса на подадено заявление за узаконяване до влизане в сила на закона. Касае се за новопредвидената от законодателя възможност за узаконяванане на незаконните строежи при условията на § 127, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, считано от влизане в сила на закона - 26.11.2012 г. За реализирането на тази възможност жалбоподателката несъмнено има правен интерес, доколкото е налице издадена заповед за премахването на строежа, а провеждането на производството по

узаконяването му /каквата възможност е предвидена след издаване на заповедта за премахване/ би имало значение във връзка с изпълнението на заповедта за премахване. В тази връзка и в допълнение на горното и предвид представената по делото Заповед № РД 16-14 от 6.07.1992г с която е наредено премахване на процесната надстройка съдът намира за необходимо да отбележи, че същата не представлява отрицателна процесуална предпоставка за подаване на искане за узаконяване за процесния по делото строеж, каквата възможност в случая е предвидената в § 127, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Основание да се започне процедура по узаконяване в случая е факта на неподадено заявление за узаконяване по § 184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. Такова обаче, в конкретната хипотеза е депозирано на 23.12.2003г, което е пречка провеждане производството по § 127 ал.2. Липсва правна възможност за провеждане процедура по узаконяване предвид разпоредбата на § 127 ал. 2 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ.

С оглед горното, съдът приема, че процесната Заповед е законосъобразен административен акт и като такъв - не подлежи на отмяна. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателката не следва да се присъждат разноски. Ответникът не претендира разноски.

Оспорената заповед не попада сред изключенията по чл. 215, ал. 7 ЗУТ, поради което и настоящото решение не подлежи на обжалване.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Г. В. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-112 от 16.07.2013г. на Началник на РДНСК-Югозападен район с която се оставя в сила отказ от 29.03.2013г издаден от Главния архитект на район „С.” за строеж „Надстройка на съществуваща жилищна сграда“ на [улица] , район С.- СО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване/ по арг. от чл.215 ал.7 ЗУТ.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: